

Tárgy: Tájékoztatási kötelezettség (Üttv. 1. § (3) bekezdés, az Üttv. 28. § (4) bekezdés, Üttv. 41. § (4) bekezdés, ÜESZ 5.12. pont a) pont)

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/ 027 / 2025.

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa, **dr. (...)** ügyvéd fegyelmi ügyében a Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 2023. október 3. napján kelt **224/2023/PRFB** sz. alatt hozott határozata ellen fegyelmi biztos részéről bejelentett fellebbezés folytán a következő

határozatot

hozta:

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa a Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 224/2023/PRFK sz. eljárásában meghozott elsőfokú fegyelmi határozatát helybenhagyja.

Kötelezi a Pécsi Ügyvédi Kamarát, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a 50.000,- Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú eljárási átalányköltséget a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítésétől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az országos fegyelmi bizottság ellen – az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes.

Indokolás

I. Az elsőfokú határozat

- [1] A Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság 224/2023/PRFB számú – hatályon kívül helyezés folytán megismételt – fegyelmi eljárásban 2025. április 15. napján tartott tárgyalásán meghozott fegyelmi határozatával megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el, és ezért 100.000,- azaz egy százezer forint pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtotta, és kötelezte, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 130.000,-Ft átalányköltséget a határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül fizesse meg a Pécsi Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy a Kamara 50800111-11141046 bankszámlájára.

II. Az elsőfokú határozat szerinti tényállás és jogi következtetés

- [2] Az elsőfokú fegyelmi tanács a megismételt eljárásában, tárgyláson meghozott határozata indokolásában az alábbiakat rögzítette:
- [3] Az eljárás alá vont ügyvéddel szemben bejelentők panasza alapján indult fegyelmi eljárás. Eljárás alá vont ügyvéd bejelentőket kártérítési perben képviselte a közöttük létrejött megbízási szerződés alapján. A Törvényszék előtt bejelentők ügyében P.../2020. számon per indult. Ezen perben a bíróság több tárgyalást tartott, eljárás alá vont ügyvéd a bejelentők jóváhagyásával a keresetet módosította. A bíróság bejelentőket személyesen meghallgatta, majd orvosszakértői bizonyítást rendelt el. Bejelentők a szakértői vizsgálaton a kitűzött időpontokban nem jelentek meg, ezért a perükben készült szakvélemény terhes gondozására tett észrevételeket a perbe becsatolt orvosi dokumentáció alapján,

azonban a bejelentők DOWN szindrómával született gyermekének vizsgálata és állapotának szakértése elmaradt. Bejelentők perének alperese a perben utólag becsatolta a bejelentő által aláírt kockázat felmérő nyilatkozatot, mely alapján a bíróság bejelentők igényét ezen aláírt nyilatkozatra és a hiányos szakvéleményre alapozva elutasította.

- [4] Bejelentők kérték eljárás alá vont ügyvédet, hogy az ítéletet fellebbezze meg, ennek eredményeképpen az Ítéletábrla Pf.../2022/9. számú másodfokú ítéletével az ellenérdekű felek javára első fokon megítélt perköltséget a felére csökkentette. Bejelentők terhén maradt a jogerős ítélet szerint összesen 475.000,- Ft + ÁFA perköltség.
- [5] A Pécsi Ügyvédi Kamaránál 2022.12.20. napján a bejelentők panasszal éltek, mert szerintük az eljárás alá vont ügyvéd nem tanúsított kellő odafigyelést az ügyük ellátása során, nem tartotta velük megfelelően kapcsolatot, nem volt elérhető, nem tájékoztatta őket megfelelően a perköltség viseléséről, nem kaptak meg tőle az ügyükkel kapcsolatos dokumentációt, illetve azokhoz csak többszöri kérésre jutottak hozzá.
- [6] Az elsőfokú fegyelmi határozat szerint a területi kamara fegyelmi biztosa az általa lefolytatott előzetes vizsgálat során az állapította meg, hogy a bejelentők panasza nem alapos a kapcsolattartás és iratcsatolással kapcsolatosan, továbbá közokirat áll rendelkezésre annak bizonyítására, hogy bejelentők személyes költségmentességben részesültek a perben.
- [7] Az eljáró fegyelmi biztos megállapítása szerint viszont az eljárás alá vont ügyvéd a megbízás teljesítése során megsértette az Üttv. 1. § (3) bekezdésében, az Üttv. 28. § (4) bekezdésében, az Üttv. 41. § (4) bekezdésében, valamint az ÜESZ 5.12. pont a) alpontjában foglaltakat, és ezzel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott három rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el. Álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd a megbízás elvállalásakor a várható perköltségre vonatkozó tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget, bírósági felhívás ellenére elmulasztotta a kereset pontosítását és előterjesztését, továbbá a hiányos szakértői véleménnyel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségét is elmulasztotta.
- [8] Az eljáró elsőfokú fegyelmi tanács az előzményi elsőfokú eljárásában több alkalommal is tartott tárgyalást. Ennek keretében személyesen meghallgatásra került az eljáró eljárás alá vont ügyvéd, továbbá tanúként a bejelentők.
- [9] Az előzményi elsőfokú eljárásban a bejelentők csatolták a 2020.04.02. napján kelt keresetlevelet, a Törvényszék előtt folyamatban volt peres eljárásban felvett /13., /19., és /20. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyveit, az adott perben beszerzett igazságügyi orvosszakértői véleményt, a Törvényszék /29. sz. elsőfokú ítéletét, az ítélet elleni fellebbezést és az Ítéletábrla másodfokú ítéletét, továbbá a tárgyaláson a felek közötti Messenger alkalmazáson keresztül folytatott kommunikációra. Az eljárás alá vont ügyvéd csatolta az ügyben felvett tényvázlátát, a megbízási díjról kiállított számláját, a bejelentőkkel folytatott e-mail levelezését (3 db). Maga is csatolta a Törvényszék /19. sz. tárgyalási jegyzőkönyvét, a /29. sz. elsőfokú ítéletét, a fellebbezést, és az Ítéletábrla 7. ítéletét, valamint a szakértői véleményt. Továbbá csatolta kereset mellékletét képező terhesgondozással kapcsolatos orvosi dokumentációt.
- [10] A területi kamara Fegyelmi biztosa az előzményi elsőfokú eljárásban a végindítványát kettő rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetése vonatkozásában továbbra is fenntartotta, a várható perköltségről szóló tájékoztatás elmulasztása és a szakvélemény megküldésének elmulasztása miatt.
- [11] Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi felelősségét nem ismerte el.
- [12] Az elsőfokú fegyelmi tanács a lefolytatott bizonyítási eljárása során a becsatolt iratok, eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentők személyes nyilatkozatait mérlegelve 2023.10.03. napján a fegyelmi eljárást megszüntette, az általa megállapított tényállásból azt a jogi a következtetést vonta le, hogy eljárás alá vont ügyvéd terhére fegyelmi vétség elkövetése nem volt megállapítható.

- [13] Ezen eljárást megszüntető elsőfokú határozat ellen a területi kamara fegyelmi biztosa fellebbezéssel élt arra alapítottan, hogy eljáró elsőfokú fegyelmi tanács a tényállást döntően helyesen állapította meg, azonban az abból levont jogi álláspontja téves volt. Kérte ezért a határozat megváltoztatását és annak megállapítását, hogy eljárás alá vont ügyvéd 2 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el, vele szemben pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabását kérte. A fegyelmi vétséget megalapozó magatartások álláspontja szerint a pervesztés esetére járó perköltség viselés szabályairól szóló tájékoztatás elmulasztása és a szakvélemény megküldésének és tájékoztatási kötelezettség elmulasztása volt. Fegyelmi Biztos eljárás alá vont ügyvéd magatartását az Üttv. 1. § (3) bekezdésébe, a 28. (4) bekezdésbe, 41. § (4) bekezdésbe, valamint az ÜESZ 5.12. a) pontjának rendelkezéseibe ütközőnek minősítette.
- [14] A fellebbezés folytán másodfokon eljáró Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága másodfokú fegyelmi tanácsa 2024.03.25. napján fegyelmi tárgyalást tartott. Ennek során meghallgatta eljárás alá vont ügyvédet, aki akként nyilatkozott, hogy rendelkezik még olyan az ügyfél által átadott iratokkal, melyek becsatolására az elsőfokú eljárásban nem került sor (II. fokú határozat 119-120. pontjai). A másodfokú Fegyelmi Tanács az elsőfokú fegyelmi határozatot hatályon kívül helyezte, az elsőfokú Fegyelmi Tanácsot új eljárás lefolytatására utasította.
- [15] A másodfokú fegyelmi tanács határozatára tekintettel az elsőfokú fegyelmi tanács a megismételt eljárásában 2024.06.12. napján iratok csatolására és nyilatkozat tételre hívta fel eljárás alá vont ügyvédet és a bejelentőket a másodfokú határozat 124. pontjában foglaltak vizsgálata céljából. A területi kamara felhívására bejelentő telefonon tájékoztatta az elsőfokú fegyelmi tanács elnökét, hogy részükről további iratokat és bizonyítékokat a már benyújtottakon kívül nem áll rendelkezésükre. Az eljárás alá vont ügyvéd 2024.10.04. napján kelt beadványában további 8 nap határidő engedélyezését kérte az iratok csatolására, majd ezt követően 2024.10.13. napján beadott nyilatkozatában kitért arra, hogy az orvosi iratokat már az alapeljárásban korábban becsatolta jelen fegyelmi eljárásba, de ismételten benyújtja azokat. Előadta, hogy a bejelentők perében az ellenérdekű fél a szakvéleményre tett észrevételeihez csatolva nyújtotta be a bíróságra bejelentő által aláírt nyilatkozatot. Eljárás alá vont ügyvéd akként nyilatkozott, hogy a 2021.08.11-2022.02.17. napja közötti időtartamra vonatkozóan írásbeli kommunikációt ő sem tud csatolni, ennek okát abban jelölte meg, hogy a bejelentők őt a Messengeren letiltották.
- [16] Eljárás alá vont ügyvéd ezen nyilatkozatában ismételten előadta a szakértői vizsgálat körülményeit, állítása szerint a szakvéleményt 2022.01.24. napján töltötte le az ügyfélkapujából, s ugyanezen a napon továbbította azt a bejelentők részére a Messengeren, de ezt már nem tudja bizonyítani. Telefonon ezzel egy időben azonban tájékoztatta bejelentőt arról is, hogy az időközben előkerült és általa aláírt kockázat felmérő nyilatkozat nagy problémát jelent, mert ennek hiányára volt az egész peres eljárásuk alapozva.
- [17] Eljárás alá vont ügyvéd csatolta ismételten az orvosi iratokat, az ellenérdekű fél 2022.01.31. napján kelt beadványát és 2 oldalnyi - gyakorlatilag olvashatatlan - letöltési igazolásokat tartalmazó lapokat.
- [18] Az elsőfokú fegyelmi tanács a megismételt eljárásban 2025.02. 23. napján tárgyalást tartott, melyen a területi kamara fegyelmi biztosa a korábban tett nyilatkozatát fenntartotta. Ezen a tárgyaláson az elsőfokú fegyelmi tanács elnöke ismertette a bejelentők 2023.11.23-án kelt újabb panaszát is. Ennek lényege az volt, hogy az ellenérdekű fél érdekében beavatkozó biztosító részére megállapított perköltséget a bejelentők – eljárás alá vont ügyvéd mulasztása miatt – nem fizették ki, ezért ügyükkel már végrehajtói iroda foglalkozik és az eredetileg megállapított 75.000,- Ft helyett 134.300,- Ft-ra emelkedett a tartozásuk. A területi kamara fegyelmi biztosa ezen újabb panasz körülményeinek a tisztázására bizonyítási indítványt terjesztett elő, s emiatt az elsőfokú fegyelmi tanács a tárgyalást elhalasztotta.
- [19] Az elsőfokú fegyelmi tanács elnökének megkeresésére a biztosítót képviselő ügyvéd arról adott tájékoztatást, miszerint ő 2022.11.29. napján e-mailben megkereste eljárás alá vont ügyvédet, hogy a megbízója részére megállapított perköltség megfizetése érdekében járjon közbe bejelentőknél, egyúttal ügyfele bankszámlaszámát is megadta. Az ügyvéd nő csatolta nyilatkozatához az eljárás alá

vont ügyvéd részére megküldött e-mailt is.

- [20] Az eljárás alá vont ügyvéd 2025.02.26. napján kelt beadványában akként nyilatkozott, hogy átnézte az ügygel kapcsolatos összes iratát és elektronikus dokumentációt, de nem talált ügyvédtől felhívást.
- [21] Az elsőfokú fegyelmi tanács 2025.04.15. napján újabb tárgyalást tartott, amelyen a területi kamara fegyelmi biztosa végindítványát akként terjesztette elő, hogy a pervesztesség esetére járó perköltség viseléséről való előzetes tájékoztatás elmulasztása, a szakértői véleménnyel kapcsolatos tájékoztatás elmulasztása és a fizetendő perköltségről való tájékoztatás elmulasztása miatt eljárás alá vont ügyvéd felelősségét 3 rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetésében kéri megállapítani, és ezért vele szemben pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabását indítványozta.
- [22] Az elsőfokú fegyelmi tanács a teljes fegyelmi eljárásba becsatolt, rendelkezésre álló iratok, az eljárás alá vont ügyvéd írásban és személyesen előadott észrevételei, bejelentők írásban előterjesztett és személyesen előadott nyilatkozatai, a területi kamara fegyelmi biztosa módosított indítványa alapján, a lefolytatott bizonyítás eredményeként a megismételt eljárásban meghozott határozatában az alábbi tényállást állapította meg:
- [23] Az elsőfokú fegyelmi tanács azt állapította meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd és bejelentők között 2019.12.05. napján megbízás jött létre, amelyben a bejelentők megbízták eljárás alá vont ügyvédet az Egészségügyi Szolgálat elleni sérelemdíj és kártérítési igényük bíróság előtti érvényesítésével. A bejelentők meghatalmazást és tényvázlatot írtak alá. Az ügyvédi tényvázlat tartalmazta, hogy bejelentők fejenként 10-10.000.000,-Ft sérelem díjat kívánnak érvényesíteni, vagyoni igényeiket a későbbiekben jelölik meg, illetve kérték a javukra személyes költségmentesség igénylését is. Megállapította továbbá, hogy bejelentők részére az eljáró bíróság személyes költségmentességet engedélyezett. Az elsőfokú fegyelmi tanács megállapította továbbá, hogy a megbízás elvállalásakor eljárás alá vont ügyvéd írásban nem tájékoztatta a bejelentőket az esetleges pervesztességre vonatkozó perköltség viseléséről.
- [24] Az elsőfokú fegyelmi tanács megállapítása szerint az eljárás alá vont ügyvéd nem tudta bizonyítani, hogy a bejelentők ügyében készült szakvéleményt – annak kézhezvételét követően, de még az elsőfokú ítélet kihirdetése előtt – megküldte a bejelentők részére. A szakvélemény vonatkozásában nem terjesztett elő igazolási kérelmet a személyes vizsgálat elvégzésének elrendelése, illetve a bejelentők mulasztásának igazolása iránt.
- [25] Ezen felül pedig azt is megállapította az elsőfokú fegyelmi tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem továbbította bejelentők részére a biztosító jogi képviselőjének perköltség igényre vonatkozó levelét.
- [26] Az elsőfokú fegyelmi tanács fegyelmi határozata szerint – a területi kamara Fegyelmi biztosa módosított indítványát részben alaposnak tekintve – azt vizsgálta, hogy
- az eljárás alá vont ügyvéd a pervesztesség esetére az ellenérdekű fél részére járó perköltség viseléséről írásban nem tájékoztatta bejelentőket a megbízás létrejöttkor, és ezzel megszegte az Üttv. 28. (4) bekezdésében, és az ÜESZ 5.12. pontjában foglaltakat;
 - az eljárás alá vont ügyvéd a szakvéleményt nem küldte meg a bejelentők részére annak kézhezvételét követően és nem terjesztett elő azzal kapcsolatos igazolási kérelmet, ezzel megszegte az Üttv. 1. § (3) bekezdésében és a 41. § (4) bekezdésében foglaltakat;
 - a bejelentők 2023.11.23. napján érkezett panasa alapján eljárás alá vont ügyvéd nem továbbította a bejelentők részére a biztosító jogi képviselőjének perköltség igényre vonatkozó levelét, ezzel megszegte Üttv. 1. § (3) bekezdésében és a 41. § (4) bekezdésében foglaltakat.
- [27] A fentiekkel összefüggésben az elsőfokú fegyelmi határozat azt rögzítette, hogy az Üttv. 29. § (2) bekezdése szerint az eljárás alá vont ügyvédet terhelte annak bizonyítása, hogy a pervesztesség esetére járó perköltség viseléséről a bejelentőket a megbízás létrejöttkor tájékoztatta-e, mert az iratok közt elfekvő megbízási szerződés és tényvázlat erre vonatkozóan rendelkezést nem tartalmazott.

- [28] Az elsőfokú fegyelmi tanács fegyelmi határozata szerint az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018.(III.26.) MÜK szabályzat (továbbiakban: ÜESZ) 2.2. pontja kimondja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlója az ügyet a tényállást ismerve, jogilag felkészülten, elsősorban az ügyfél tényelődásainak szem előtt tartásával látja el. Az Üttv. 28. § (4) bekezdésében foglaltak, illetve a részletesebb szabályozást adó ÜESZ 5.12. pontja szerint is, az ügyfél által előadott tényállás keretei között kell az ügyfelet a peres költségek viseléséről előre tájékoztatni.
- [29] Az elsőfokú fegyelmi tanács a határozatában rögzítette, hogy a megbízás elvállalásakor a bejelentők olyan tényállást adtak elő a megbízottnak, amely alapján eljárás alá vont ügyvédnek – ezen jogterületen szerzett szakmai tapasztalata és tudása alapján – nem kellett pervesztéssel számolnia. Az elsőfokú fegyelmi tanács a határozatában szerint az ÜESZ ugyanezen 5.12. pontja azt is kimondja, hogy a tájékoztatási kötelezettség nem terjed ki az ügyfél által közölt tényállástól eltérő forgatókönyvek kidolgozására, valamint jogi értékelésére. Az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint a fent idézett jogszabályi, illetve kamarai rendelkezéseknek – a nem várt pervesztesség esetén járó perköltségviselésre vonatkozó tájékoztatási kötelezettségre való – kiterjesztő értelmezése nem alkalmazható. A bejelentők által a megbízás létrejöttékor előadottak és az általuk rendelkezésre bocsátott orvosi iratok alapján az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontja továbbra is maradt, hogy eljárás alá vont ügyvéd nem követett el fegyelmi vétséget azzal, hogy nem tájékoztatta bejelentőket a pervesztés lehetőségéről.
- [30] Az elsőfokú fegyelmi tanács utalt arra is, hogy terjedő ügyvédi gyakorlat az, hogy a megbízási szerződésbe a pervesztés esetén viselendő perköltségről szóló kioktatást is belefoglalják a kollégák, amelynek nyilvánvaló oka az ebből eredő felelősség ügyfélre áthárítása. Az elsőfokú fegyelmi tanács azonban úgy vélte, hogy egy megbízás elvállalásakor nem kelt bizalmat az ügyvéd egy leendő ügyfélben, ha már eleve a pervesztésről ad tájékoztatást.
- [31] Az elsőfokú fegyelmi tanács is osztotta azt a véleményt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentők kapcsolata egy ügyfél-ügyvéd kapcsolaton is túlmutató bizalmi kapcsolatként volt jellemezhető, és erre alapítottnak nem vonta kétségbe eljárás alá vont ügyvéd azon védekezését, miszerint szóban tájékoztatta a bejelentőket a pervesztés esetére járó perköltségviselés szabályairól. Erre feltehetőleg a személyes költségmentességről történő tájékoztatással egyidejűleg került sor. Az írásbeliség hiánya miatt eljárás alá vont ügyvéd ugyan nem tudta teljesíteni az Üttv. 29. § (2) bekezdésében foglalt őt terhelő bizonyítási kötelezettséget, de az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontja továbbra is az, hogy eljárás alá vont ügyvéd ezen mulasztása nem meríti ki a fegyelmi vétség tényállását, ezért és a fentebb is kifejtettek alapján nem találta megállapíthatónak eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét e körben.
- [32] Az elsőfokú fegyelmi tanács a határozatában rögzítette, hogy az eljárás alá vont ügyvéd maga által is elismerten nem tudta bizonyítani, hogy a bejelentők ügyében készült szakvéleményt még az elsőfokú ítélet kihirdetése előtt megküldte volna a részükre és azt is, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján továbbra sem volt pontosan megállapítható, hogy a bejelentők a szakvéleményt mikor kapták kézhez, az feltehetőleg – bejelentő vallomása alapján – az elsőfokú ítélet kézhezvételével egy időben történt már.
- [33] Az elsőfokú fegyelmi tanács szerint megállapítható volt az is, hogy eljárás alá vont ügyvéd a szakvélemény vonatkozásában nem terjesztett elő igazolási kérelmet a személyes vizsgálat elvégzésének elrendelése, illetve bejelentők mulasztásának igazolása iránt.
- [34] Az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint a szakvéleményt annak kézhezvételét követően – a kialakult gyakorlat alapján, indokolatlan késlekedés nélkül – eljárás alá vont ügyvédnek meg kellett volna küldenie a bejelentők részére. Az elsőfokú fegyelmi tanács elfogadta e körben a területi kamara fegyelmi biztosa jogi érvelését, miszerint a bejelentőknek lett volna joga eldönteni még az elsőfokú ítélet meghozatala előtt, hogy a hiányos szakvélemény miatt élnek-e igazolási kérelemmel és kérik-e újabb szakértői vizsgálat elrendelését a beteg gyermekük vizsgálata érdekében. Az eljárás alá vont ügyvéd ezen iratcsatolási és tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget, ezért ezen mulasztása miatt a fegyelmi felelősségét az elsőfokú fegyelmi tanács megállapította.

- [35] A megismételt fegyelmi eljárásban 2025.02.23. napján tartott tárgyaláson a területi kamara fegyelmi biztosa indítványozott az eljárás alá vont ügyvéd terhére egy újabb fegyelmi vétség megállapítását is a bejelentők 2023.11.23. napján érkezett panasza miatt. Az elsőfokú fegyelmi tanács ekörben viszont azt állapította meg, hogy a fegyelmi biztos ezen indítványának előterjesztésével elkésett, mert az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségre vonhatósága ezen magatartása miatt elévült. Az Üttv. 112. § (1) bekezdése alapján nem indítható fegyelmi eljárás, ha azt a fegyelmi biztos a fegyelmi vétségnek a tudomására jutásától számított hat hónap alatt nem kezdeményezte. A bejelentők panasza, melyet a biztosító javára fizetendő perköltségről szóló tájékoztatás elmulasztása miatt terjesztettek elő eljárás alá vont ügyvéddel szemben, jelen fegyelmi eljárás iratai közé 2023.11.28. napján került feltöltésre és megosztásra. A másodfokú határozatot 2024.04.24. napján töltötte fel és osztotta meg az adminisztráció. A területi kamara fegyelmi biztosa a 2025.04.15-i tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy ezen újabb bejelentésről az előző tárgyaláson, azaz 2025.02.23. napján szerzett tudomást.
- [36] Az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint a területi kamara fegyelmi biztosa az újabb panasz beérkezéséről, ha annak feltöltésekor nem is, de a másodfokú határozat letöltésekor mindenképpen tudomást szerezhetett. A fegyelmi biztos más ügyeket is ellát a területi kamaránál, amelyek nyilvánvalóan vele a fegyelmi felhőben megosztásra kerülnek, így érzékelnie kell, hogy ügyeiben milyen iratfeltöltés történik, hiszen az kitűnik az ügy-fájlokat tartalmazó oldalon. Az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint a hat hónapos elévülési határidő 2025.02.23. napjáig már eltelt, ezért eljárás alá vont ügyvéd ezen mulasztása miatt fegyelmi felelősségre vonás már nem alkalmazható.
- [37] Az elsőfokú fegyelmi tanács végül azt állapította, meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, mégpedig a következőkre figyelemmel.
- [38] Az elsőfokú fegyelmi tanács hivatkozta az Üttv. 107. § a) pontját, miszerint „fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha ... az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, vagy....”. Az Üttv. 1. § (3) bekezdésére is utalva rögzítette, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni. Az Üttv. 41. § (4) bekezdését is hivatkozva rögzítette, hogy az ügyvéd köteles az ügyfelet tájékoztatni az általa kialakított véleménnyel, illetve megfogalmazott javaslatokkal kapcsolatos esetleges jogi kockázatokról. Az ügyvédi tájékoztatásban szereplő kockázatok mérlegeléséért az ügyfél felelős.
- [39] Az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd magatartása a fegyelmi felelősség elbírálása szempontjából szándékosnak minősül, tekintettel arra, hogy eljárás alá vont ügyvédnek ismernie kell a jogszabályokat és a rá vonatkozó hivatásrendi normákat, így ezen szabályokat megsérteni csak szándékosan lehet. Az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint egyszeri szabályszegés valósult meg, ezért egy rendbeli fegyelmi vétség elkövetését állapította meg.
- [40] Az elsőfokú fegyelmi tanács az elsőfokú határozatában rögzítette az eljárás alá vont személyi körülményeit.
- [41] Az elsőfokú fegyelmi tanács enyhítő körülményként értékelte eljáró tanács az időmúlást, tekintettel arra, hogy a jelen fegyelmi eljárás több, mint két éve folyik.
- [42] Mindezeket mérlegelve az elsőfokú fegyelmi tanács a határozata szerinti 100.000,-Ft pénzbüntetés kiszabását tartotta indokoltnak. Tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelőssége megállapítást nyert, ezért őt 130.000,-Ft átalányköltség megfizetésére kötelezte, mely 80.000,- Ft elsőfokú és 50.000,-Ft másodfokú eljárási átalányköltségből tevődik össze.

III. Területi kamara Fegyelmi biztosa fellebbezése

- [43] Az elsőfokú fegyelmi tanács által meghozott elsőfokú fegyelmi határozat ellen a Pécsi Ügyvédi Kamara fegyelmi biztosa – a területi kamara elnöke 2025.05.14-én kelt utasítására – 2025.05.16-án fellebbezést nyújtott be.
- [44] A fegyelmi biztos a fellebbezésében az elsőfokú fegyelmi határozat megalapozatlanságára utalva – az elsőfokú határozatban megállapított egy rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetésén túl, azt nem érintve – annak megváltoztatását kérte és indítványozta további egy rendbeli szándékos fegyelmi vétség megállapítását az Üttv. 1.§ (3) bekezdése, az Üttv. 28.§ (4) bekezdése, az Üttv. 41.§ (4) bekezdés és az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III.26.) MÜK szabályzat (továbbiakban: ÜESZ) 5.12. pont a) alpontjára hivatkozva. Ezen felül pedig indítványozta az eljárás alá vont ügyvéddel szemben kiszabott pénzbírság fegyelmi büntetés magasabb összegben történő megállapítását, és az elsőfokú és a másodfokú fegyelmi eljárásban felmerült eljárási költség viselésére kötelezését.
- [45] A fellebbezésében hivatkozott arra, hogy az eljárásba becsatolt ügyvédi tényvázlat nem tartalmazott semmilyen tájékoztatást a bejelentők részére sem a peres eljárásban bizonyítandó tényekről, a bizonyítási teherről, a bizonyítatlanság jogkövetkezményeiről, sem a perköltségviselés szabályairól, a peres eljárásban érvényesíthető költségkedvezményeiről, annak feltételeiről és terjedelméről sem. A fegyelmi biztos álláspontja szerint ebből megállapítható volt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üttv. 28.§ (4) bekezdése, az Üttv. 41.§ (4) bekezdése, valamint az ÜESZ 5.12. pont a) alpontja szerinti tájékoztatási kötelezettségét, hiszen az ügyvédi megbízási szerződés megkötésekor az ügyfelet írásban tájékoztatni kell azokról a megbízás ellátása során, illetve az üggyel kapcsolatban előreláthatóan felmerülő költségekről, amelyeket a megbízási díj nem foglal magában, továbbá az ügyvéd köteles az ügyfelet tájékoztatni az általa kialakított véleménnyel, illetve megfogalmazott javaslatokkal kapcsolatos esetleges jogi kockázatokról.
- [46] Hivatkozta az ÜESZ 5.12. pont a) alpontját, mely alapján a megbízott az ügyfél által előadott tényállás keretei között – az ügyfél kifejezett eltérő rendelkezése hiányában – még a közteherfizetési kötelezettség keletkezését megelőzően köteles a megbízás teljesítésével érintett jogügylethez, jognyilatkozathoz, jogi eljárásokhoz közvetlenül kapcsolódó közteherfizetési kötelezettségekre, valamint azok alóli mentesség, illetve az azokhoz rendelkezésre álló kedvezmény igénybevehetőségére, annak feltételeire, az ezzel kapcsolatos eljárásra és határidőkre vonatkozó tájékoztatással ellátni az ügyfelet.
- [47] Utalt még a Törvényszék előtt folyamatban volt perben az eljáró bíróság az anyagi pervezetés körében tájékoztatta az eljárás alá vont ügyvédet, mint felperesi jogi képviselőt, a keresetlevél hiányosságairól, a bizonyításra szoruló tényekről, és a felpereseket terhelő bizonyítási teherről. Kiemelte a fellebbezés, hogy az ezekkel összefüggésben kapott 30 napos határidőben azonban ez eljárás alá vont ügyvéd a keresetpontosítást sem a bíróság által biztosított határidőben, sem utóbb nem terjesztette elő az eljáró bíróság előtt. A fellebbezés szerint ezzel az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üttv. 1.§ (3) bekezdésében foglalt kötelezettségét, hiszen az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.
- [48] Kiemelte továbbá, hogy bár arra nem volt érdemi adat, hogy miért nem jelent meg a bejelentő a szakértői vizsgálaton a többszöri idézés ellenére sem, de az ez miatt nyilvánvalóan hiányos igazságügyi orvosszakértői véleményt azonban az eljárás alá vont ügyvédnek is kézhez kellett kapnia, ám arra észrevételt még a rendelkezésre álló iratok alapján sem terjesztett elő, és a bejelentőket sem tájékoztatta a mulasztásuk jogkövetkezményeiről, az esetleges kimentés, igazolási kérelem előterjesztésének lehetőségéről, illetőleg a felpereseket terhelő bizonyítási kötelezettségről, a bizonyítatlanság kereset elbírálására gyakorolt hatásáról.
- [49] Mindezeket túl részletesen kifejtette azon álláspontját, hogy nem értett egyet az elsőfokú fegyelmi tanács azon érvelésével, amelyet a költségek és kockázatok körében az adott ügy körülményeinek összessége tükrében és az általános szakmai gyakorlat értékelése körében kifejtett, illetve az eljárás alá

vont javára érlékelt kimondott. Ezen felül részeletesen taglalta és hangsúlyozta, hogy nem csak az az alapvető elvárás az ügyvédektől, hogy az ügyfelek részére a költségekről és a kockázatokról is részletes tájékoztatást, kioktatást adjanak, de legfőképpen az, hogy ez kellő módon dokumentált legyen, amely viszont az eljárás alá vont részéről nyilvánvalóan nem történt meg, illetve volt igazolható. Álláspontja szerint a bejelentők e körben tett vitató nyilatkozatára tekintettel a bizonyítatlanság jogkövetkezményeit az Üttv. 29.§ (2) bekezdése alapján az eljárás alá vont ügyvéd köteles viselni.

[50] Utalt arra is, hogy az eljárásban elsősorban az előzetes tájékoztatás elmaradására lehetett megalapozott következtetést levonni, azonban a megismételt eljárásban beszerzett bizonyítékokból azt lehetett megállapítani, hogy eljárás alá vont ügyvéd a peres eljárás jogerős lezárulását követően sem tett eleget maradéktalanul a pervesztésből fakadó perköltségviseléssel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségének, nem küldte meg a beavatkozó perköltség igényre vonatkozó levelét a bejelentőknek.

[51] Az elsőfokú fegyelmi határozatban kiszabott 100.000,- Ft pénzbírsággal összefüggésben úgy véli, hogy a megállapított egy rendbeli szándékos fegyelmi vétség mellett további egy rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetésében való fegyelmi felelősség megállapítása eleve alátámasztja a pénzbírság magasabb összegben való megállapítását, de szerinte a már megállapított fegyelmi vétség súlya alátámasztja a magasabb mértékű pénzbírság jogkövetkezmény kiszabását. Szerinte már csak azért is indokolatlanul enyhe a kiszabott mérték, mert már korábban is pénzbírságokat szabtak ii az eljárás alá vonttal szemben.

IV. MÜK Országos Fegyelmi főbiztos észrevétele

[52] Az Országos Fegyelmi főbiztos a Fegyelmi biztos fellebbezésére 2025.06.30. napján terjesztett elő észrevételt, melyben az elsőfokú fegyelmi határozatot ő is megalapozatlannak tartotta és annak megváltoztatására tett indítványt.

[53] Az Országos Fegyelmi Főbiztos álláspontja szerint az elsőfokú fegyelmi tanács határozata részben megalapozatlan. Osztotta a kamara fegyelmi biztosa álláspontját abban a körben, hogy az eljárás alá vont ügyvédet terhelte volna annak kötelezettsége, hogy a pervesztesség esetén fizetendő perköltséggel kapcsolatos kioktatás, tájékoztatás megtörténtét bizonyítsa, amelynek az eljárás alá vont ügyvéd a rendelkezésre álló adatok szerint a fegyelmi eljárás során nem tudott eleget tenni.

[54] A fegyelmi büntetés mértéke kapcsán az indítvány szerinti két rendbeli szándékos fegyelmi vétség súlyára, azok megállapítása mellett a 100.000 Ft pénzbírság összegének a középértékhez igazolódó emelését tartja arányban állóan indokoltnak.

[55] Ugyanakkor nem osztotta az átalányköltségre vonatkozó fellebbezés, mivel álláspontja szerint az elsőfokú fegyelmi tanács a fellebbezési kérelemben foglaltakkal megegyező tartalmú marasztaló határozatot hozott, így annak megváltoztatása nem teljesíthető, újabb másodfokú fegyelmi költség felszámítását pedig a FESZ. 40.5. pontja nem teszi lehetővé.

[56] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú fegyelmi tanács határozatának akkénti megváltoztatását indítványozta, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel szemben két rendbeli szándékos fegyelmi vétség kerüljön megállapításra és ezért vele szemben az első fokon alkalmazott mértékű pénzbírságnál súlyosabb, az alkalmazható mérték középső közelítő összegű pénzbírság fegyelmi büntetés kerüljön kiszabásra, az eljárás alá vont ügyvéd első- és másodfokú eljárással felmerült költségek marasztalása mellett.

V. A másodfokú fegyelmi tanács határozatának indokai

[57] A másodfokú fegyelmi tanács az ügy másodfokú tárgyalására 2025.09.24. napjának 12:00 óráját tűzte ki. A tárgyalást a másodfokú tárgyaláson az Országos fegyelmi Főbiztos személyesen míg az eljárás alá vont ügyvéd elektronikus kép- és hang továbbításra alkalmas eszköz igénybevételével, online vett részt.

- [58] Az Országos Fegyelmi Főbiztos az indítványát a tárgyaláson fenntartotta. Az eljárás alá vont ügyvéd fenntartotta az eddigi nyilatkozatait, kiegészítette azzal, hogy a jelen fegyelmi eljárás az ügyfelekkel való túlzottan közvetlen kapcsolattartás kockázatára felhívta figyelmét. Egyebet előadni nem kívánt. Kiemelte, hogy baráti szintű tanácsadás volt az ügyféllel, mindent elmondott nekik, mindenről tájékoztatta őket. Minderre tekintettel az elsőfokú határozat helybenhagyását kérte.
- [59] A másodfokú fegyelmi tanács ezen előzmények után zárt tanácskozásban meghozott döntésével a tárgyalást határozathozatalra elhalasztotta. A másodfokú fegyelmi tanács zárt tanácskozásban az alábbiak fegyelembevételével és indokokkal hozta meg a döntését.
- [60] A fellebbezés és indítvány nem érintette az elsőfokú fegyelmi tanács által megállapított egy rendbeli fegyelmi vétség megállapítását, sem az elévülés miatti fegyelmi felelősségre vonás akadályai körében rögzített álláspontját, továbbá az eljárás alá vont ügyvéd az elsőfokú határozat helybenhagyását kérte.
- [61] A területi kamara Fegyelmi biztosa fellebbezése és az Országos Fegyelmi Főbiztos észrevétele és indítványa alapján a másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú fegyelmi tanács által meghozott döntést és indokolását a perköltséggel összefüggő tájékoztatás, illetve annak írásbeli dokumentálásának fegyelmi felelősség körében, illetve kiszabott pénzbüntetés mértékének felemelése körében vizsgálta.
- [62] Az Üttv 28. § (1) bekezdése az ügyvédi díjazásról szól, amely vitathatatlanul a felek szabad alkujának a tárgya. Az adott szakasz (4) bekezdése pedig az ezen felül „előreláthatóan felmerülő” költségekről rendelkezik, amelyeket a megbízási díj nem foglal magában. Ekörben a másodfokú fegyelmi tanács kiemeli, hogy a jogalkotó nyilvánvalóan nem a lehetséges, hanem a megbízás megadásakor előreláthatóan felmerülő költségekről rendelkezett. Ez a jogszabályi szövegezés az adott megbízás tárgyát képező jogügylet, vagy eljárás megindításával összefüggő közvetlen, azaz a jogügylet teljesülése, illetve az eljárás megindítása és vitele szempontjából elengedhetetlen költségekre vonatkozik.
- [63] Az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint egy peres jogvita felperesi oldali kezdeményezésekor az eljárás sikertelensége esetén az ellenérdekű fél ügyvédje díjának viselésére, mint realitásra való formális (azaz írásban is rögzített) tájékoztatás hátrányos lehet az ügyvéd-ügyfél közötti bizalmi kapcsolatra, mely állásponttal a másodfokú fegyelmi tanács is lényegében egyetértett. Ehhez, valamint a fentebb idézett jogszabályhelyhez (28.§ (4)) a másodfokú fegyelmi tanács hozzáfűzi azt is, hogy egyrészt az ügyvédi díjazásba – nyilván a felek kifejezett megállapodása hiányában – koránt sem értendő és nem érthető bele az ellenérdekű fél perköltségének, vagy annak a megbízott ügyvéd általi viselése. Ezen felül az adott jogszabályi rendelkezés nem az eljárás eredményétől függő költségekről rendelkezik, hiszen azok nem előreláthatóak.
- [64] A másodfokú fegyelmi tanács szerint hazánkban széles körben általánosan ismert információ (közismert), hogy a sikertelenül pereskedő félnek általában meg kell térítenie a perben sikeres fél perrel összefüggésben felmerült költségeit. Ideértve nyilván a másik felet képviselő ügyvéd költségét is. Mindazonáltal a másodfokú fegyelmi tanács véleménye szerint az eljárás megindításával együjtjáró, közvetlen eljárási költségek (eljárási illeték, jogalapot vagy összeszerűséget igazoló szakértő díja stb.) mint olyan, nyilván előre láthatóan és tényszerűen (azaz nem lehetőségként) felmerülő költségnek tekintendők, ám egy pervesztesség esetén az ellenérdekű fél saját perköltsége, s különösen azon belül az ellenérdekű fél jogi képvisellel összefüggő költsége nyilván nem tekinthető előreláthatóan felmerűlőnek, legfőképpen a megbízás megadásakor. Már csak azért sem, mert még az sem ismert ekkor, hogy a perindítást követően vajon a másik fél a perbe őr. beleáll-e, s az végképp nem ismert, hogy a perben lesz-e és mi lesz védekezése. Legfőképpen pedig az sem ismert vagy akár feltételezhető, hogy az egyébként a megbízásakor a megbízó által megadott információk alapján az ügyvéd szakmai megítélése szerint alappal érvelhető felperesi jogi állásponthoz képest, vajon mi is lesz az eljáró bíróság(ok) jogerős döntése. Bár nyilván az adott ügyben az ellenérdekű fél jellege ismeretében a kötelező jogi képviselet okán a jogi képviselő eljárása alappal feltételezhető is lehetett volna, azonban jogi képviselet díjazásával összefüggésben nyilván nem volt ismerhető, hogy az ellenérdekű fél fog-e egyáltalán ellenkérelmet/igényt előterjeszteni. Sőt gyakorta előfordul, hogy a hasonló intézményi

jellegű felek képviselőjét munkaviszonyban alkalmazott jogtanácsos látja el a perben, aki után külön díjazási igényt nem számol fel az érintett fél. Tehát az ellenérdekű fél jogi képviselőjének díjazását már csak azért sem lehet előreláthatóan felmerülő tételnek tekinteni, mert az erre irányuló igény is eleve eshetőleges, de még konkrét, ilyen igény esetében is a költség viselése, vagy annak mértéke, összecszerúsége az eljáró bíróság mérlegelésén is múlik.

[65] Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat 5.12. pontja szerint A megbízott az ügyfél által előadott tényállás keretei között – az ügyfél kifejezett eltérő rendelkezése hiányában –

- a. még a közteherfizetési kötelezettség keletkezését megelőzően köteles a megbízás teljesítésével érintett jogügylet, jognyilatkozathoz, jogi eljárásokhoz közvetlenül kapcsolódó közteherfizetési kötelezettségekre, valamint azok alóli mentesség, illetve az azokhoz rendelkezésre álló kedvezmény igénybevehetőségére, annak feltételeire, az ezzel kapcsolatos eljárásra és határidőkre,
- b. a létrehozni kívánt jogügylet, megtenni kívánt jognyilatkozat várható közvetlen jogkövetkezményeire, valamint
- c. a jogügylet létrehozásával, jognyilatkozat megtételével kapcsolatban szükségessé váló közhatalmi eljárásokra

vonatkozó tájékoztatással ellátni az ügyfelet. A tájékoztatási kötelezettség nem terjed ki az ügyfél által közölt tényállástól eltérő forgatókönyvek kidolgozására, valamint jogi értékelésére.

[66] A fenti szabályhelyre utalással a másodfokú fegyelmi tanács megjegyzi, hogy az ÜESZ egyebekben az írásbeli kioktatást, mint olyat a megbízás kereteit meghaladó eljárás, a helyettes ügyvéd igénybevétele, illetve megbízási díjjal való elszámolás körében nevesíti az ügyvéd számára kötelezettségként. A másodfokú fegyelmi tanács kiemeli, hogy az ÜESZ 5.14. pontja ugyan rögzíti azt, hogy *„Nem tesz eleget kioktatási kötelezettségének a megbízott, ha az általa szerkesztett szerződésben vagy más jognyilatkozatban mindössze formálisan arra utal, hogy a kioktatást a felek tudomásul vették.”* azonban ezen szabályzati rendelkezés nem az mondja ki, hogy az ügyvéd által adott valamennyi kioktatásnak írásban kell történnie, hanem csak azt hogy a kioktatás tényét nem igazolja önmagában az ügyfél szerződésbe vagy egyéb jognyilatkozatába foglalt formális elismerő nyilatkozata.

[67] A másodfokú fegyelmi tanács azt is kiemeli, hogy ezen etikai szabályozás a közvetlenül kapcsolódó közteher fizetésre, illetve a közvetlen jogkövetkezményekre utal. Az eljárással összefüggő eljárási illeték, mint olyan ugyan tekinthető közvetlen közteherviselési kötelezettségnek, de bíróság jogvitában hozott érdemi döntés eredményén felül az ellenérdekű fél erre irányuló esetlegesen igényén túl, az erre (azaz a perköltségviselésről és a felek költségigényeinek a megítélésére) vonatkozó bírósági döntésétől függő perköltségviselési kötelezettség nem is tekinthető a per indítás közvetlen jogkövetkezményének.

[68] A perindítással összefüggő közvetlen perköltséget jelentő eljárási illetékre, és a bizonyítási teher tükrében alappal várható szakértői díjakból eredő költségek viselésére vonatkozó, az Ütv. 28 § (4) bekezdése alapján írásbeli formához kötött tájékoztatás ténye, vagy annak részletei az eljárás során beszerzett iratokból (Tényvázlatból) szószerint kifejezetten nem olvasható ki. Azonban egyértelműen megállapítható, hogy abban írásban lett rögzítve, hogy az eljárás alá vont megbízása kiterjedt a személyes költségmentesség kérelmezésére és a hozzá tartozó nyomtatványok benyújtására, amelyek viszont a megbízók aktív közreműködése (ti. nyomtatványok kitöltetése és kitöltetése) nélkül nem is állhattak volna rendelkezésre. A másodfokú fegyelmi tanács szerint ennek a tükrében életszerűtlen lenne azt kimondani, hogy az eljárás alá vont ügyvéd és a megbízók az adott eljárás megindításával és vitelével összefüggő költségek és azok viselése szabályairól nem egyeztettek volna a megbízás megadásakor. Az ÜESZ 5.14. tükrében akár felmerülhetne a kérdés, hogy vajon a nyilván előzetes egyeztetés nélkül meg sem születő, a költségviselésre vonatkozó konkrét megbízási írásbeli utasítás vajon kimeríti-e a kioktatás írásbeliségére vonatkozó elvárást, ám az összes körülmények tükrében a másodfokú fegyelmi tanács – az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontjával egyetértésben úgy tekintette, hogy magának a részletes kioktatás írásbeli tartalmának a bizonyítatlansága okán az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi vétséget kimerítő felelőssége kétséget kizáróan nem állapítható meg.

- [69] Figyelemmel volt a másodfokú fegyelmi tanács a döntésekor a felek közötti, a szokásos ügyvéd-ügyfél relációt meghaladó bizalmi kapcsolatára, a közöttük történt kommunikáció formájára, s ezen belül arra a körülményre is, hogy éppen ezen kommunikáció jellege miatt a kommunikáció teljes tartalma utólagosan már az eljárás alá vont részéről saját hatáskörben nem is volt feltárható. Nyilván ebből eredően elvárt lesz az eljárás alá vont részéről, hogy átgondolja a további működése során az ügyfeleivel történő kommunikációs csatornák, megoldások alkalmazását, illetve abból eredő szakmai és egyéb, különösen az akár fegyelmi felelőséget generáló kockázatait is.
- [70] A másodfokú fegyelmi tanács az eljárás alá vont terhére újabb fegyelmi vétség megállapítását nem látta indokoltnak, így a kiszabott fegyelmi intézkedést ezen az alapon nem módosította. A fellebbezésben, illetve az észrevételben írt egyéb okból (fokozatosság elve) történő magasabb mértékű pénzbüntetés kiszabására tett indítvánnyal összefüggésben a másodfokú fegyelmi tanács utal arra, hogy a fokozatosság elve nem azt jelenti, hogy minden egyes újabb fegyelmi eljárásban automatikusan magasabb mértékű, illetve terheőbb jogkövetkezményt kell alkalmazni a fegyelmi hatóságoknak. Minden eljárásban önállóan kell mérlegelni az adott cselekményt, mulasztást a jellege és súlya szerint, az általános és adott esettel (panaszossal/ügyféllel) összefüggő relációkat, ezen belül különösen az okozott tényleges és valós érdeksérelmet és mértékét. Önmagában egy vonatkozó szabály megsértése ugyan adott esetben megalapozhatja a fegyelmi felelőségre vonást, de a fokozatosság elvét nem csak a büntetés szankcionáló szerepe, hanem a prevenció jellege tekintetében is alkalmazni kell. A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint az elsőfokon kiszabott büntetés meghozatala során az elsőfokú fegyelmi tanács helyesen mérlegelte, hogy az eljárás alá vont jövőbeni jogkövetését nemcsak a kiszabott fegyelmi büntetés mértéke, hanem a fegyelmi eljárással összefüggő többletterhelés is alappal kiváltja. A másodfokú fegyelmi eljárás a fegyelmi büntetés kiszabásával összefüggő elsőfokú fegyelmi tanácsi mérlegelését ugyan korrigálhatja, de akkor és csak akkor, ha a mérlegelés kirívóan okszerűtlen volt. A másodfokú fegyelmi tanács adott ügyben az elsőfokú fegyelmi tanács mérlegelése szerint megállapított pénzbüntetés kirívó okszerűtlenségét azonban nem tudta megállapítani.
- [71] Mindezekre tekintettel a másodfokú fegyelmi tanács a fellebbezéssel támadott elsőfokú fegyelmi határozatot helybenhagyta. A másodfokú fegyelmi tanács a másodfokú átalányköltség viselésére a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK szabályzat (FESZ) 40.10. pontja alapján a 40.2. c) pontja szerint a területi kamarát kötelezte, figyelemmel arra, hogy a területi kamra vezető fegyelmi biztosa által jegyzett fellebbezés sikertelen volt.
- [72] A másodfokú fegyelmi tanács határozatát az ügyvédi tevékenységről szóló 2017 évi. LXXVIII. tv. 138. § (1) bekezdés c) pontjában írtak alapján hozta meg. A jelen másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja (...)

Budapest, 2025. október 20.

A határozat 2025. október 20. napján jogerős és 2025. november 28. napján végrehajtható.

Magyar Ügyvédi Kamara
Országos Fegyelmi Bizottság
Másodfokú Fegyelmi Tanácsa